

mindre kan stemme for dette Forslags videre Fremme, end jeg kunde stemme for Finanslovsforslagets Overgang til Landstinget. Jeg skal i Anledning af Bemærkninger, der saldt foreleden fra det ærede Medlem fra Åsøens (Bernthsen) om, at der var noget urimeligt i at indlade sig paa Forhandling og saa ikke ville fremme Finansloven, sige, at jeg ikke nu skal komme nærmere ind paa denne Sag, men blot henviser til, hvad jeg derom udtrede ved Spørgsmaalet om Finanslovsforslagets Overgang til Landstinget, hvor jeg gjorde opmærksom paa, at vi her i Folketinget meget vel kunde stemme for de enkelte Bevillinger, idet man gav disse Bevillinger til Administrationen, uanset hvilken politisk Stilling, den havde, men at man, naar Spørgsmaalet var om Finansloven som Helhed, da foruden at stemme over dens reelle Indhold tillige stemte over Tillid eller Mistillid til Ministeriet. Jeg har af samme Grunde, som jeg har haft overfor Finansloven, altsaa deltaget i den reelle Behandling af det foreliggende Forslag, men kan som sagt af de anførte Grunde ikke stemme for at lade dette Forslag gaa videre. Angaaende Indholdet af dette Forslag har jeg kun en Bemærkning at gøre. Det er til Underændringsforslag under Nr. 3, hvor der er Spørgsmaal om en fast Understøttelse paa 800 Kr. Der er af 3 ærede Medlemmer af Udvalget indstillet, at denne Post skulde udgaa, eller rettere sagt, Posten er tiltraadt af Udvalget med Undtagelse af tre Medlemmer. Jeg har altsaa, den Gang da Indstillingen blev gjort om det Ændringsforslag, der her foreligger, været Medlem af det Flertal, der har indstillet det. Efter hvad jeg i Dag har set angaaende den Holdning, som man indtager i det andet Ting overfor personlige Bevillinger, maa jeg imidlertid forandre min Stilling til dette Forslag. Jeg gør det ikke af Hensyn til den paagældende Forfatter. Jeg maa sige, at det koster mig endogaa nogen Overvindelse at skulle sige nej til en Understøttelse til denne Mand. Fra Barn af har jeg haft megen Aftæle for denne Mand, og jeg har mange foldige Gange haft megen Glæde af at læse denne Mand's Skrifter; jeg tror, at han i alt Fald en Overgang har været særdeles egnet for Ungdommen. Jeg kan imidlertid ikke over for den Holdning, man synes at ville indtage i det andet Ting, over for personlige Bevillinger, nu stemme for dette Forslag. Det synes nemlig, at man i det andet Ting vil lægge en helt anden Maalestok til Grund for disse Bevillinger, end man har gjort før. Det synes efter den Indstilling, der foreligger, i alt Fald som jeg har set den refereret, at man nu som Betingelse for at

kunne stemme for personlig Understøttelse vil være enig med Manden, eller man vil i alt Fald i væsentlig Grad tage Hensyn til vedkommende Forfatters Anskuelser, inden man stemmer for en Bevilling til ham. Jeg havde Læslighed til under Finanslovens 2den Behandling, da der var Tale om en Bevilling til Dr. Georg Brandes for mit Bedkommende at udtale, at naar jeg stemte for denne Art af Bevillinger, var det ikke for eller imod vedkommende Forfatters Anskuelser. Jeg tog alene Hensyn til, om den Forfatter, hvormed der var Tale, indtog en saadan Stilling i høit Samsund over for Literatur og Landsliv, at han kunde siges at have indlagt sig Fortjeneste deraf, det være sig paa den ene eller paa den anden Maade. Nu synes man som sagt i det andet Ting at ville indtage en anden Stilling overfor disse Sager. Efter hvad jeg har set, vil man lade udgaa en Understøttelse til en Forfatter, som i flere Aar har staaet paa Finansloven, fordi han formentlig ikke har tilstrækkelig gode Anskuelser. Jeg betragter det som en — man kan vel ikke sige Prigsærklæring, det er vel for stærkt et Ord at bruge, men det er dog, synes det mig, en saadan Mangel paa Smødekommehed, en saadan Underkendelse af det Hensyn, man hidtil har taget ved disse Bevillinger, at det forekommer mig, at hvis det andet Ting farer frem paa den Maade, som jeg her nævnt, maa Folketinget ogsaa komme til at indtage en anden Stilling til disse Sager, end det hidtil har gjort. Jeg tror, at det maa siges, at vi ved de Indstillinger, der ere gjorte her fra Folketingets Side, have vist en høj Grad af Liberalitet overfor de Forfattere, man interesserede sig for fra ministeriel Side, men deraf burde saa følge, at man ogsaa fra ministeriel Side visste en lignende Hensyntagen, en lignende Liberalitet over for de Forfattere, man maatte antage særlig interesserede denne Side af Tinget. Det synes imidlertid, at man paa andet Sted ikke tilstrækkeligt har vurderet, at der er Tale om et indgaaet Kompromis ved disse Sager, hvor man viser størst mulig Hensynsfuldhed fra alle Sider. Det synes, at man fra anden Side vil gøre disse Bevillinger til en Kamp for eller mod visse Anskuelser. Men hvis det er rigtigt, hvis altsaa den Forudsætning, under hvilken jeg her taler, er rigtig, maa jeg for min Del indtage en anden Stilling til disse personlige Bevillinger, end jeg har gjort hidtil, og jeg maa, saalænge den Underretning, jeg her har baseret mine Bemærkninger paa, ikke er modsagt, slutte mig til de ærede Medlemmer, der ikke kunne stemme for Underændringsforslaget under Nr. 3.